

sel, tilbageførsel eller udsendelse af den pågældende gennemføres.

6 asylansøgere var udvist ved endelig dom og varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 2, for at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning. Asylsagerne var pr. 31. december 2001 endnu ikke afgjort, men under hastebehandling.

22 asylansøgere var frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3, for at sikre en effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Asylsagerne var pr. 31. december 2001 endnu ikke afgjort, men under hastebehandling.

7 asylansøgere var frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36, stk. 1, for at sikre en effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Asylsagerne er afgjort.

5 udlændinge, der ikke er asylansøgere, var varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, eller frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1, med henblik på udsendelse.

Rigspolitichefen har endelig oplyst, at man i et samarbejde med Udenrigsministeriet og i et vist omfang tillige med Udlændingestyrelsen løbende søger at tilvejebringe forudsætningerne for at kunne udsende udlændinge, der ikke (længere) må opholde sig her i landet. De forhold, som umiddelbart kan vanskeliggøre udsendelse, og i visse tilfælde endog kan gøre det umuligt at gennemføre udsendelsen – i hvert fald for tiden – kan relatere sig til udlændingen, til det land (typisk statsborgerlandet), som skal modtage udlændingen eller til en kombination heraf. De mulige løsninger, der skal findes for at kunne gennemføre en udsendelse, må således tage højde dels for udlændingens forhold, dels for forhold der relaterer sig til modtagerlandet. Det betyder, at det ikke er de samme løsninger, der er anvendelige i forhold til alle udlændinge eller alle modtagerlande.

Spm. nr. S 276

Til indenrigs- og sundhedsministeren (10/1 02) af:

Anita Knakkegaard (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at stoppe lægers mulighed for at tage honorar for opgaver, de udfører i den del af arbejdstiden, de i forvejen er betalt for af det offentlige?«

Begrundelse

Det er kommet frem, at læger i Københavns Amt og formentlig også i andre amter tager ekstra honorar i arbejdstiden for at tage blodprøver af spirituspåvirkede bilister.

Spørgeren finder det forkert, at højtlohnede læger, der alligevel er på vagt og modtager løn fra deres hospital, kan få honorarer på 1000 kr. for at tage en simpel blodprøve for politiet oven i købet med sygehusets udstyr. Det kan ikke være rigtigt, at lægerne skal sidde med en form for privat praksis i arbejdstiden.

Københavns Amt bruger 3,2 milliarder kroner om året på lønninger til hospitalernes personale. Derfor forekommer det helt absurd, at en anden offentlig myndighed skal betale de samme mennesker ekstra honorarer for at udføre et mindre stykke arbejde for det offentlige i det samme tidsrum, hvor de får løn fra hospitalet.

Spørgeren vil med spørgsmålet bede ministeren om at tage initiativ til at stoppe lægers mulighed for at tage honorar for opgaver, de udfører i den del af arbejdstiden, de i forvejen er betalt for af det offentlige.

Svar (21/1 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg mener som udgangspunkt ikke, at det er hensigtsmæssigt, at læger modtager særskilt honorar for opgaver, herunder eksempelvis honorar for blodprøvetagning af spirituspåvirkede bilister, som de varetager i forbindelse med varetagelsen af deres almindelige sygehusopgaver.

Jeg kan oplyse, at Amtsrådsforeningen netop har tilkendegivet over for mig, at Amtsrådsforeningen agter at bidrage til at finde en hensigtsmæssig løsning på området. Efter min mening bør det være sådan, at hvis der sker betaling udefra for en ydelse sygehuspersonalet udfører i